

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011173
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318011173.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci obžalovaného X. I. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 05.12.2018 sp. zn. 27T/26/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.5.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný X. I., nar. XX.XX.XXXX v I. F., trvale bytom Q. č. XXX podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku a § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta č. k. 2 Pv 221/18/2202 - 4 zo dňa 2.8.2018 pre skutok, právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že ako otec maloletého syna X. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky E. F., Z. č. X, V. - V., hoci mu zo zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči synovi, ku ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 12P/211/2013 zo dňa 10.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.12.2013 prispievať na výživu syna X. I. sumou vo výške 30 € mesačne, a to vždy do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa, si túto vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska v Q. a všade tam, kde sa zdržiaval riadne a pravidelne neplnil, v posudzovanom období bol nezamestnaný, neevidovaný na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od mesiaca február 2017 až doposiaľ, s výnimkou obdobia výkonu trestu odňatia slobody, v celkovej výške 420,- eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, pod sp. zn. 1T/181/16 zo dňa 01.02.2017 právoplatným dňa 01.02.2017 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona odsúdený, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko trestnosť činu zanikla účinnou ľútosťou, pričom trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky, keď páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 05.12.2018 Okresný súd Galanta sp. zn. 27T/26/2018 uznal obžalovaného X. I. z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že ako otec mal. syna X. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky E. F., Z. č. X, V. - V., hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči synovi, ku ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 12P/211/2013 zo dňa 10.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.12.2013 prispievať na výživu syna X. I. sumou vo výške 30 € mesačne, a to vždy do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca vopred

k rukám matky dieťaťa, si túto výživovaciú povinnosť v mieste trvalého bydliska v Q. a všade tam, kde sa zdržiaval riadne a pravidelne neplnil, v posudzovanom období bol nezamestnaný, neevidovaný na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od mesiaca február 2017 až do 5.12.2018, s výnimkou obdobia výkonu trestu odňatia slobody, v celkovej výške 510,- eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, pod sp. zn. 1T/181/16 zo dňa 01.02.2017 právoplatným dňa 01.02.2017 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona odsúdený, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, na výkon ktorého ho podľa § 49 odsek 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V odôvodnení rozhodnutia vo vzťahu k vine okresný súd uviedol, že vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že vina obžalovaného zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. c) Trestného zákona bola jednoznačne preukázaná. Obžalovaný naplnil kvalifikačný znak v zmysle odseku 3 písm. c) uvedeného zákonného ustanovenia, nakoľko bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. c) Trestného zákona odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/181/2016 zo dňa 1.2.2017 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradeným pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo vzťahu k trestu prvostupňový súd uviedol, že v danej veci nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Pričom v danej veci v zmysle § 38 odsek 1 Trestného zákona nebolo možné pri ukladaní trestu použiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, keď v prípade prvého odsúdenia sa na tohto hľadí ako keby nebol odsúdený a druhé odsúdenie je už zákonným znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, za ktorého spáchanie bol obžalovaný uznaný vinným. S poukazom na uvedené prvostupňový súd preto ukladal trest s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby od 1 roku do 5 rokov, pričom obžalovanému, aj s poukazom na jeho recidívne správanie vo vzťahu k skutku, z ktorého bol uznaný vinným, uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný (č. l. 81), ktoré odôvodnil tým, že výživné neplatil z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie, pričom je u neho predpoklad zlepšenia tejto finančnej situácie a svoj dlh na výživnom chce uhradiť a tým splniť podmienky účinnej ľútosti v zmysle § 86 ods. 1 Trestného zákona.

Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku vzdal práva na podanie odvolania.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 18.4.2019, na ktoré sa dostavili prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný X. I. a svedkyňa E. F..

Obžalovaný uviedol, že dlh na výživnom v zmysle napadnutého rozsudku vo výške 510,- eur uhradil E. F. poštovou poukázkou, ktorú predložil odvolaciemu súdu k nahliadnutiu. Odvolací súd zistil, že sa jedná o poštovú poukážku zo dňa 15.04.2019 s podacím číslom 15019, podanú na pošte vo Vrábľoch.

Nakoľko E. F., ako osoba, k rukám ktorej mal obžalovaný platiť dlžné výživné, uviedla, že predmetná suma jej doposiaľ neprišla, odročil odvolací súd verejné zasadnutie na deň 16.05.2019, čo procesné strany vzali na vedomie, pričom E. F. uviedla, že pokiaľ by sa stalo, že neoznámí uvedenú sumu ako nedoručenú alebo sa nedostaví na verejné zasadnutie, bude to značiť, že sumu obdržala.

Krajský súd dňa 16.5.2019 pokračoval v odročenom verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného a E. F., pričom vzhľadom k tomu, že E. F. súdu nedoručila žiadnu správu o dlžnom výživnom, mal s poukazom na jej vyjadrenie dňa 18.4.2019 ako i na oboznámenú poštovú poukážku predloženú obžalovaným, za to, že dlžné výživné vo výške ako bolo ustálené prvostupňovým súdom bolo obžalovaným uhradené.

Zástupkyňa krajského prokurátora aj obžalovaný zhodne navrhli zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Vzhľadom na preukázané zaplatenie zameškaného výživného vo výške 510,- eur zo strany obžalovaného pred tým ako sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu, pri rozhodovaní o vine obžalovaného sa odvolací súd riadil osobitným prípadom účinnej ľútoti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, keď splnenie týchto citovaných zákonných podmienok mal odvolací súd za preukázané na podklade výsledkov dokazovania vykonaných na verejnom zasadnutí.

Za tohto stavu, keďže zanikla trestnosť stíhaného trestného činu, odvolací súd obžalovaného X. I. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku oslobodil, keď nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by uvedenému postupu bránili.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.